

Ajdovščina,
31. avgust 2012,
števila 130, 8000 izvodov

prvi latnik

zgornjevipavski časnik

Gibalo dogajanja v kraju

120 let gasilstva v Podnanosu

Podnanos, 25. in 26. avgusta – 5 sobotno slavnostno akademijo in veliko nedeljsko parado so šembijski gasilci obeležili 120 – letnico delovanja društva.

Gasilsko društvo v Podnanosu je bilo ustanovljeno že leta 1892, njegovo delovanje pa je zamrlo le med obema vojnama in delno pod italijansko okupacijo. Danes šteje društvo več kot 200 članov, med njimi je veliko mladih, operativnih gasilcev pa je približno 50. Šembijski gasilci pokrivajo območje krajevnih skupnosti Podnanos, Lozice in Podraga ter polovico nanoške planote v skupni površini 6600 hektarjev. več kot tretjino območja pokrivajo gozdovi, polovica med njimi jih spada v kategorijo zelo velike in velike požarne ogroženosti.

Kot pa je dejal predsednik Zoran Žgur se v zadnjih letih na srečo ne ukvarjajo toliko s požari, pač pa morajo pogosto priskočiti na pomoč pri drugih ujmah in nesrečah, še posebno pri orkanskih burji. Seveda priskočijo na pomoč tudi soslednjim društvom oziroma akcijam, ki jih vodi gasilska zveza zgornjevipavske doline.

20

Bo v klet vstopil tuji partner?

Visoki obiski za začetek trgatve

Vipava, 29. avgusta – V sredo se je na Vipavskem tudi uradno začela trgatve - v vipavski kleti so namreč začeli s prevzemom zgodnjih sort grozdja in sicer modrim in sivim pinotom, potem sauvignonom in chardonnayem.

nji lastniki, pri katerih z desetodstotnim deležem vodi Zadruga kraška banka z Opčin, ki se tudi zanima za nakup 57 odstotnega deleža. Odločitev naj bi bila znana po skrbnem pregledu.

O drugih ukrepih, ki bi lahko obdržali klet in zadrugištvo na Vipavskem pri življenju se je med obiskov v Vipavi pogovarjal tudi leti minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Radovan Žerjal. Ena od možnosti je sodelovanje podjetja na državnih razpisih, minister pa ni izključil niti prihoda strateškega partnerja in sicer iz tujine.

Vipavsko dolino pa je obiskal tudi predsednik državnega zbora Gregor Virant, ki si je v živo ogledal posledice suše po vinogradih in poljih, pomudil pa se je tudi na pregradi zadrževalnika Vogršček.

rl

Koliko grozdja bodo vinogradniki pripekljali v klet, si ne upa napovedati nihče – najprej jo je zagodla pozeba, pa burja, nato še suša, ki je še toliko bolj udarila po višjih lapornih tleh. Na količino odkupa bo verjetno vplival tudi dolg, ki ga ima klet oziroma zadruga do pridelovalcev. Vendar direktor Kleti Vipava Boris Jež upa, da bo prevladala navezanost kmetov na zadrugo in se ji tudi letos ne bodo izneverili, še posebno, ker naj bi prišlo do prodaje večinskega deleža zadruge v Hranilnici in posojilnici Vipava, s čimer bi še letos pokrili vsaj pridelek iz leta 2010.

Večinski lastnik Hranilnice in posojilnice Vipava, namreč Kmetijska zadruga Vipava, je že odprl ponudbi, ki so ju poslali potencialni kupci hranilnice. Ponudba konzorcija pod okriljem vipavske občine je bila višja od Deželne banke, vendar je to šele prvi krog – na potezi so še notra-

Procesija za dež

Suše niso od letos, so bile tudi že prej, morda res ne tako hude, kot je prav letošnja. V časih, ko še ni bilo toliko vremenskih satelitov in drugih sodobnih pripomočkov za zanesljivo napovedovanje vremena in se je bilo treba zanašati bolj na ščipanje v sklepih in izkušnje starejših, so bile pogoste procesije za dež. Včasih je kmalu po procesijah zares začelo padati, drugič pač ne. Toda nekako smo bili z župnikom na čelu prepričani, da smo vsaj nekako skušali pomagati, da smo svoje opravili.

Suša se je ponavljala, procesije pa so presahnille. »Kako naj organiziram procesijo, če je zračni pritisk 1030 milibarov,« je dejal pred tremi desetletji župnik ene od zgornjevipavskih vasi. »Osmešil se bi!« »Prav zato, ker ne kaže na dež, bi jo moral izpeljati,« mu je odvrnil vaški posebnež. Župnik je le debelo pogledal, zmajal z glavo in procesije ni bilo.

Bolj pretkan je bil župnik sosednje župnije, ki je imel v hramu (vinskem) nenavadnega, toda zanesljivega vremenarja – ko se je eden od kamnov v hramu orosil, je točno na tretji dan po tem deževalo. In je na 'dan orošenja' na hitro opravil procesijo in s 'priklicanim' dežjem med farani požel večno slavo!

Danes razumem tistega malce posebnega možakarja – vremenarji se skoraj ne zmotijo več in ko napovedujejo, da bo žgalo še deset dni, jim gre verjeti. Reši nas samo še čudež. In prav za to gre pri procesiji – priklicati čudež! Zato pogrešam procesije za dež. In zaradi občutka neke kolektivne zavesti, da smo se vsaj potrudili nekaj obrniti.

Pred časom so v Berlinu na nekem folklornem festivalu nastopili tudi člani enega od plemen ameriških Indijancev. V svojih opravah so na odprtem odru z vseh truščem odigrali tradicionalni ples, s katerim so njihovi predniki klicali dež – in se je še med nastopom ulilo kot iz škafe.

Edo Pelicon

P.s.: Da so bile katastrofalne suše tudi že pred nami, priča tudi srhljiva črtica Narteja Velikonje z naslovom Suša, kjer opisuje dramatične posledice hude suše na Gori pred sto in več leti.